

Tanečnice - Druhá tráva/Robert Křestán

D A G G
1. Převrhlá židle jako symbol času
D G D D
v nočním baru a pak holé nic
D A G G
jen v rohu si flitry vyčesává z vlasů
D G D D
poslední z tanečnic

2. Jsem poslední host s poslední sklenkou v dlani
i ten klobouk mám dnes naposled
dám si ho do týla a koukám na ni
jak šminkou obelhává svět

D A G D G D G D A
R: Josefíno zatanči mi na rozloučenou
D A G D G D A G D
za tuhle noc nedopitou a nedokončenou
Hmi A G G D Hmi A G G A
Á-á-áá-á-áá ...

3. Bere si tašku moje balerína
v ní jen klíč a láhev od piva
porovná židle a pak pozhasíná
a potichu se usmívá

4. Otvírám dveře - brzkým rozedněním
se pak rozmařile nechám vést
toho kdo zvítězí nad pokušením
čeká nebe plné jitřních hvězd

R:

5. Severní vítr metá svoje kouzla
na mém vlnolamu v Tortuze
a do mého nitra právě tiše vklouzla
jedna polonahá iluze

6. Kdesi v mé duši tančí tanečnice
možná odvážněji než bych chtěl
odrážjí od břehů má plachetnice
a říkejte mi Izmael

R: